

[Undervisningsministeren]

om vi har noget imod det, om vi får en masse bureaukrati, om det ikke er uhensigtsmæssigt, at vi i et samfund, hvor vi unægtelig har bankfilialer nok, også skal til at have statslig bankvirksomhed. Hvad opnår vi egentlig ved det? Det er det, der er min tvivl. For skal det offentlige til at administrere disse penge, koster det også administration; det kan vi være helt sikre på.

Disse bemærkninger blot for at illustrere, at jeg er åben over for alle overvejelser, og jeg skal gerne lægge det hele frem i udvalget.

Fru Pia Kjærsgaard spurgte, hvorfor vi skulle se dette forslag allerede nu. Det får mig til at gøre opmærksom på, at vi arbejder med et meget sårbart system, som kræver meget gode varsler, og derfor er det altså ikke spor for tidligt at få vedtaget ændringer, som skal træde i kraft om halvandet år.

(Kort bemærkning).

**Estrup (RV):**

Mine bemærkninger om de statsgaranterede lån og forrentningen var jo i høj grad også ment som et rygstød til undervisningsministeren under det møde, han nu skal til med Bankforeningen. Vi må jo alle sammen prøve på at støtte, det bedste vi kan, og nære tillid til, at det kan gøres bedre, end det har været gjort hidtil. Jeg mener, man bør foreholde bankerne og pengeinstitutterne, at der ud over de åbenbare fordele, der er ved statskaution, også er en kundekreds; det plejer bankinstitutioner at have ganske god forståelse for.

Men derudover vil jeg gerne sikre mig, at der ikke foreligger en misforståelse. Det, jeg foreslog, var ikke egentlige statslån, hvis vi ikke kunne komme igennem med en aftale med bankerne, men i høj grad en formidlingsvirksomhed, som vi kender fra erhvervs-lån i anden sammenhæng. Bankvirksomhed er jo ikke, som vi netop har hørt, helt ukendt for staten: Hypotekbanken er der i forvejen. Jeg kan ikke se, det ville være en så umulig tanke, at staten simpelt hen på markedsvilkår skaffede de bedst mulige lån hjem til de studerende. Jeg synes i hvert fald, det var en tanke, man burde overveje, hvis man ikke kan komme igennem ad andre veje. Man må nok sige, at der trods alt er en vis trussel mod banksystemet, fordi det dog er bankernes normale næring, man blander sig lidt i.

**Erling Olsen (S):**

Jeg vil kun udtrykke min glæde over, at ministeren, der i et onsdagsspørgsmål for en måneds tid siden ikke ville optage forhandlinger med bankerne, nu vil optage forhandlinger med bankernes organisationer og argumentere. Jeg tror heller ikke, man når meget ved trusler; jeg tror, det sker ved argumenter. Det, der er problemet, er, at bankernes rentestrukturer også fastlægges i nær forbindelse med Nationalbanken, og dér har man altså en aftale om, at man yder erhvervslån på meget gunstige vilkår. Der er mange steder, hvor ugaranterede erhvervslån er billigere end statsgaranterede studielån. Her synes jeg man kan argumentere med, at investering i mennesker kan være lige så godt som investering i maskiner.

I øvrigt vil jeg også glæde mig over, at man nu vil tage en drøftelse af forholdene i Hypotekbanken, for det er statens egen bank. Jeg synes, der er bevægelse i gang hos undervisningsministeren, og det, vi har brug for, er faktisk, at vi under drøftelserne af dette forslag i udvalget også kommer til at tage hele spørgsmålet om gældssanering meget alvorligt.

**Connie Hedegaard (KF):**

En enkelt kommentar til hr. Erling Olsens første indlæg. Hr. Erling Olsen var lidt skuffet over, at ministerens forslag ikke tog dem under 20 år med, når nu vi afskaffede forældreafhængighedsgrænsen; men dér synes jeg da, man skal gøre opmærksom på, at det af hr. Erling Olsens eget forslag, punkt 6, fremgår, at unge mennesker indtil det fyldte 21. år inden for en lang række uddannelser fortsat skal være afhængige af forældres indtægt. Her er undervisningsministerens forslag klart bedre for de 20- og 21-årige.

Jeg vil gerne spørge hr. Carsten Andersen om, hvad SFs uddannelsesstøtteforslag helt præcist koster, for jeg har tidligere forstået, at SFs forslag ligger meget tæt op ad Studenterrådets, der siger, at man fra det fyldte 18. år skal have uddannelsesløn. Her er det interessant, at vi i uddannelsesudvalget har fået en besvarelse fra undervisningsministeren, som viser, at Studenterrådets forslag efter beregningerne vil koste i milliardklassen. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre fra